

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller det under I nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de dertil af justitsministeren stilledes ændringsforslag og det under II nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de dertil af dette mindretal under nr. 2 og 4 stillede ændringsforslag.

Æ n d r i n g s f o r s l a g til

I. Forslag til lov om Domstolsstyrelsen

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2

1) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Såfremt rigsrevisor i en beretning fremsætter væsentlige kritiske bemærkninger om revisionsspørgsmål, jf. rigsrevisorlovens § 3, og statsrevisorerne tiltræder disse bemærkninger, kan justitsministeren dog pålægge Domstolsstyrelsen at iværksætte de foranstaltninger, som statsrevisorerne og justitsministeren er enige om.«

Til § 6

2) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Såfremt bestyrelsen ikke efterkommer et pålæg efter § 2, stk. 3, kan justitsministeren afsætte den samlede bestyrelse.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Rigsrevisionen og statsrevisorerne har i forbindelse med behandlingen af lovforslaget peget på, at der er behov for at give justitsministeren en begrænset instruktionsbeføjelse over for Domstolsstyrelsen for at sikre, at en revisionssag under alle omstændigheder kan løses på en for statsrevisorerne og Folketinget acceptabel måde.

Ændringsforslaget tager ikke sigte på almindelige revisionssager, hvor Domstolsstyrelsen på hensigtsmæssig måde besvarer henvendelser fra Rigsrevisionen.

Ændringsforslaget indebærer, at justitsministeren får en instruktionsbeføjelse over for Domstolsstyrelsen, når følgende fire betingelser er opfyldt:

1) Rigsrevisor finder, at der er grundlag for

væsentlige kritiske bemærkninger i forhold til Domstolsstyrelsen vedrørende revisionsspørgsmål, jf. rigsrevisorlovens § 3.

Efter rigsrevisorlovens § 3 omfatter revisionen af statens regnskaber en efterprøvelse af, om regnskabet er rigtigt, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis (såkaldt finansiel revision). Endvidere foretages en vurdering af, om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet (såkaldt forvaltningsrevision).

2) Rigsrevisor afgiver beretning herom til statsrevisorerne.

Den væsentlige kritik vil - ud over i en beretning - også kunne fremkomme i forbindelse med opfølgningen på en beretning, f.eks. i et opfølgende notat fra rigsrevisor til statsrevisorerne. Væsentlige kritiske bemærkninger i et sådant notat, der vil indgå i den endelige betænkning over statsregnskabet, vil også kunne danne grundlag for et pålæg efter den foreslåede bestemmelse.

3) Statsrevisorerne tilslutter sig rigsrevisors væsentlige kritiske bemærkninger.

4) Der er enighed mellem justitsministeren og statsrevisorerne om de foranstaltninger, der bør iværksættes i anledning af de væsentlige kritiske bemærkninger.

Efter forslaget er der tale om en kompetenceregel, hvorefter ministeren i en helt særlig situation - hvis denne måtte opstå - får en adgang til at pålægge Domstolsstyrelsen at iværksætte de foranstaltninger, som statsrevisorerne og justitsministeren finder nødvendige, og som Domstolsstyrelsen ikke er indstillet på at iværksætte.

Bestemmelsen går således ikke ud på, at ministeren får en pligt til løbende at føre tilsyn med Domstolsstyrelsens anvendelse af de tildelte bevillinger.

Det forudsættes, at rigsrevisor i sin beretning - og statsrevisorerne i deres bemærkninger hertil - angiver, at der er tale om en så væsentlig kritik, at den er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Herved undgås også tvivl om bestemmelsens anvendelsesområde.

Såfremt de foranstaltninger, der skal iværksættes, ikke fremgår af rigsrevisors og statsrevisorenes bemærkninger eller kan udledes heraf,